

Săptămânal
de
informații
și
investigații

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

an 1 • nr. 25 • 30 noiembrie - 6 decembrie 2005 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Sperietoarea numită Comunitatea de Informații

CLAUDIU BRAN

Hotărârea de înființare a Comunității Naționale de Informații a stârnit, așa cum era de așteptat, nenumărate controverse. Într-o Românie în care se discută la nesfârșit despre orice și în care orice schimbare este privită cu suspiciune nici nu este de mirare acest lucru. Toți suntem specialiști în politică, fotbal și finanțe, de ce nu și în servicii secrete, submarine sau nave cosmice? Interesant, dar oarecum normal în condițiile date este faptul că cei mai vehemenți critici ai CNI nici măcar nu au habar cu ce se mănâncă această structură. Se caută cu disperare războaie și implicații politice, pericole și intenții ascunse, dar prea puțini par să fi avut curiozitatea să citească Hotărârea CSAT-ului prin care se reglementează înființarea și funcționarea CNI. Altfel nu se pot explica aberațiile aruncate pe piață în ultima perioadă, atât prin intermediul presei, cât și prin declarațiile unor lideri politici. Este adevărat că Opoziția nu poate privi cu ochi buni această inițiativă după ce propriul proiect a fost respins. Este la fel de adevărat că ideea unor servicii puternice pică greu unor persoane interesate doar de propriile afaceri, mai mult sau mai puțin legale. Dar CNI va fi, așa cum explică una dintre cele mai prestigioase agenții de presă din lume, „o unitate de analiză și prognoză și va coopera cu Parlamentul, comisiile parlamentare de specialitate și cu societatea civilă“. Iar coordonarea activităților de informații care privesc securitatea națională se va face printr-un Comitet din care fac parte: consilierul prezidențial pentru securitate națională, directorii SRI și SIE, miniștrii Apărării, Afacerilor Externe, Internelor și al Justiției, precum și consilierul primului-ministru în probleme de securitate. Concret, vorbim despre analiză și prognoză, integrarea informațiilor și eficientizarea activității serviciilor secrete, nu despre strângere de informații și muncă specifică de teren. Cât privește discuțiile referitoare la cui ar trebui să fie subordonată CNI, sunt o altă perdea de fum care încearcă să ascundă lucrurile concrete și importante. Ar cam fi timpul ca prezumția de nevinovăție să nu mai fie, în România, doar o vorbă goală care sună bine.

- ⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2
- ⇒ **DOSAR** | UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (XII).....5
- ⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (XXI).....8
- ⇒ **SPIONAJ** | Ultima întâlnire cu agentul A007 (XVIII).....9
- ⇒ **SCURTCIRCUIT** | Mafiotul Phillip Bloom, asociatul lui Bogdan Baltazar, prieten cu Traian Băsescu (II).....10

Dreptate pentru Sever Mureșan

pag. 6-7

Gruparea Robinson-Mania trebuie să plătească dezastrul de la „Dacia Felix“

SUB LUPĂ | pag. 3

Bâlciul fostului
președinte
Constantinescu

INVESTIGAȚII | pag. 4

Jaf cu
acte
în regulă

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Nașul Mircea Sandu a câștigat și de astă dată președinția Federației Române de Fotbal. A câta oară, presupun că nici domnia sa nu mai știe. Așa cum era de așteptat, președinții de cluburi au votat „schimbarea”. În sensul că meciurile din campionatul intern începuseră să dea impresia de corectitudine. Ori acest lucru nu prea este pe placul tuturor. Adevărul este că situația din FRF se aseamănă destul de mult cu cea din politica românească. Dacă Ion Iliescu apela la ideile nașului care conduce un adevărat stat în stat, mai era și astăzi președinte. Ce e chestia aia cu un număr limitat de mandate?

Parlamentarii noștri se chinuie, în continuare, să rezolve problema Bugetului pe anul viitor. Din nefericire pentru banii noștri, băieții se chinuie în altă parte decât la locul de

muncă. Lucrările Senatului și ale Camerei Deputaților nici măcar nu încep, pentru că în sală se găsesc doar câțiva aleși

care au trecut pe la Palatul Parlamentului din plictiseală sau pentru că nu au nimic altceva mai bun de făcut. Sau să citească pe gratis presa din ziua respectivă. Oricum, par optimiști. Cică în 3-4 ani se va vota și Bugetul pe 2006.

La nivelul Camerei Superioare s-au adunat aproape 500

de inițiative legislative care zac așteptând să fie dezbătute. Având în vedere că PSD și PRM continuă să blocheze adoptarea bugetului, vor mai trece săptămâni până când senatorii vor intra la lucru în comisii. Nicolae Văcăroiu recunoaște „această dereglare a programului normal”, însă spune că nu are ce face. Printre inițiativele legislative care așteaptă să fie dezbătute și adoptate se numără și cele privind modificarea Codului Penal, care prevede dezincriminarea calomniei, modificarea Legii 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, modificarea Codului Fiscal, precum și proiectul de lege privind elaborarea Codului Electoral. Nimeni n-are ce face, nu doar Văcăroiu. Mai dă-le încolo de legi.

Ion Iliescu a enumerat câteva consecințe grave ale tranziției de la sistemul centralizat la cel actual, printre care „dezindustrializarea, dezurbanizarea, scăderea puterii de cumpărare și a natalității”, și a prefigurat

patru piloni pe care ar trebui susținute eforturile de dezvoltare durabilă. „Pilonul economic, având ca finalitate reducerea decalajului față de țările dezvoltate, pilonul social, pe care va trebui să construim solidaritatea națională, justiția și echitatea socială, pilonul cultural-educational și cel de mediu”. „Cea mai importantă industrie a secolului XXI va fi cea legată de reciclarea deșeurilor”, mai susține fostul președinte. Cam riscantă declarația, dacă luăm în considerare faptul că același lucru se poate întâmpla și în politică.

Mihai-Răzvan Ungureanu a declarat că nu este nevoie ca

în România să fie demarată o „revoluție iacobină”, cu tăieri de capete, în ceea ce privește corupția, pentru că acest fenomen nu poate fi combătut decât dacă sistemul juridic se schimbă. El a completat că, în domeniul combaterii corupției, nu Europa trebuie să acționeze, ci autoritățile române și populația României. Frumos spus, domnu' ministru. Oricum, ni-

meni nu mai crede în gogorițele acelea cu stăpîrea corupției, de mult.

Codrin Ștefănescu, vicepreședintele PSD București, a solicitat Guvernului să reducă la jumătate salariile întregului corp guvernamental. Astfel s-ar crea fondul necesar creșterii salariale cerute de liderii sindicatelor din Educație. Codrin Ștefănescu a spus că mulți dintre cei aflați în actuala guvernare au averi considerabile, demne de topul celor mai bogați 300 de români. Mai bine s-ar reduce salariile parlamentarilor, iar la cât muncesc ar trebui să aducă și bani de acasă. Dar de declarații populiste care nu au

Ambasadei Iordaniei la București. Flagrantul s-a produs la numai câteva minute după ce, dintr-un imobil învecinat, hoțul furase o sumă de bani în valută. Din fericire, angajații ambasadei, deși posedau arme de foc, nu le-au folosit. E adevărat că nici nu se regăsesc în Top 300.

În prezența unor înalți oficiali români și străini, prima promoție de manageri publici a sărbătorit intrarea în șomaj, direct de pe băncile școlii. „Această ceremonie de absolvire nu face decât să marcheze intrarea în șomaj forțat și neplătit a 86 de tineri, pregătiți timp de doi ani pentru a contribui la reforma în administrația publică din România”, se arată într-un protest semnat de „Viitorii Manageri Publici”. Fără comentarii.

Guvernatorul Murgu Isărescu a declarat că o eventuală creștere salarială a profesorilor ar putea duce la procese inflaționiste și alte dezechilibre economice. „Mărirea salariilor profesorilor nu este cea mai bună idee, privind din perspectivă economică”, a spus Isărescu. Mda, păcat că domnul guvernator nu are copii la școală, în România.

Viceliderul grupului PD din Camera Deputaților, Valeriu

Liderul PSD Mircea Geoană a declarat, cu ocazia lansării volumului său „Politica externă la începutul secolului XXI”, că

România are nevoie de un proiect național și că are capacitatea de a deveni Spania Europei Centrale. Presupunem că are de gând să creeze cât mai multe plantații de căpșuni, unde să vină românii la muncă. S-ar putea asocia cu ferma subordonatului său de la Cornu. Până una, alta, România a devenit o țară bananieră și merge pe același drum.

Un hoț a fost prins în timp ce încerca să pătrundă în sediul

Tabără, a declarat că mulți parlamentari și-au adus certificate medicale pentru a-și justifica absențele de la lucrările Parlamentului. „Nu se poate ca unii parlamentari, care lipsesc sistematic, să aibă doar două-trei absențe pe lună. Am ajuns ca niște copii la școală: cei care absentează își aduc certificate medicale”, a afirmat Tabără. Nu, este și mai rău. Copiii care merg la școală au, în marea lor majoritate, și cei șapte ani de acasă. Ceea ce nu-i cazul în Parlament.

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108,
Sector 4, București
Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864

alerta_2005@yahoo.com

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SSP GUARD SERV SRL
Str. Blăjel nr. 2,
sector 3, București

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Claudiu Bran

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cerna, Ștefan Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru, Dorel Moldovan, Dumitru Preda, Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRL

DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro

TIPAR:
Cromoman SRL

sub lupă

Bâlciul fostului președinte Emil Constantinescu

Domnul președinte Emil Constantinescu a declanșat săptămâna trecută un scandal politic prin declarațiile domniei sale, conform cărora actualul președinte Traian Băsescu și fostul prim-ministru Adrian Năstase ar fi colaborat cu securitatea. Mai mult, somat de Colegiul Național pentru Studiul Arhivelor Securității Statului să prezinte documente în sprijinul afirmațiilor sale, domnul Constantinescu a afirmat că se va prezenta la instituția respectivă și va indica modul în care trebuie să se facă cercetarea asupra persoanelor incriminate, precum și locațiile serviciilor secrete unde ar fi adăpostite dosarele lui Traian Băsescu și Adrian Năstase. Îmi cer scuze, dar mă îndoiesc că vor fi găsite astfel de dosare.

„Am votat schimbarea!”

O observație de bun-simț este faptul că cei doi au fost membri de partid (comunist) și unor astfel de colaboratori nu li se întocmea dosar personal. Am putea vorbi despre ceea ce în termeni profesionali se numește „mapa anexă”, dar ne temem că am îndrepta discuția spre o dezbateră tehnică.

Domnul Emil Constantinescu are o problemă cu fosta securitate, despre care a susținut dânsul că l-ar fi învins.

În realitate, în 1996 victoria în alegeri a domnului Constantinescu a fost privită nu favorabil, ci cu un entuziasm pe alocuri excesiv de vectori importanți ai comunității informative. S-a uitat probabil, dar fostul director al SRI, profesorul Virgil Măgureanu a venit în timpul alegerilor cu un mesaj semnal: „Am votat schimbarea!”.

Mai puțin sistemul informativ l-a înfrânt pe Emil Constantinescu în 2000, când a declarat că, fiind scârbit de politică, nici măcar nu va participa la alegeri, cât incompetența, co-

rupția, prostia și infatuarea propriilor săi colaboratori.

Apropo, în legătură cu așa-zisa colaborare dintre Băsescu și securitate, nu cumva cel incriminat acum de Constantinescu a fost ministru în guvernele CDR – PD – UDMR? Sau atunci a fost securistul bun și acum este securistul rău?

Balet politic

Să ne întoarcem însă la confuza luptă împotriva securității a profesorului Constantinescu. Domnia sa îl acuză pe Adrian Năstase că a făcut parte din grupul de la Trocadero, format din specialiști în economie, finanțe și drept internațional, care era pregătit de securitate ca un fel de guvern în rezervă. Din acest grup a făcut parte și Mugur Isărescu, care a fost rugat de Constantinescu să candideze la președinție din partea PNȚCD.

Cum se explică un astfel de balet politic? Dar domnul Eugen Dijmărescu, menținut ambasador în Japonia, despre care domnul Constantinescu trebuia să știe că a fost econo-

mist la Institutul de Economie Mondială, făcea parte din grupul Trocadero, soția sa lucrase la firma fostei Direcții de Informații Externe „Dunărea” și înainte de revoluție a fost în legătura directă a ofițerilor Andronic și Anghelache care se ocupau de operațiunile de aport valutar special (AVS).

Domnul Dinu Costache Patriciu, fruntaș liberal, partid aliat cu Emil Constantinescu, om de afaceri redutabil, fost cadru universitar la Facultatea de Arhitectură și fost în legătura directă a colonelului Dan Tănăsie, s-a numărat de asemenea printre relațiile bune ale fostului președinte și nu am observat că în ultimul timp domnia sa să îl treacă pe lista neagră a foștilor colaboratori ai securității.

Nu Constantinescu este soluția

Fostul director al ziarului Evenimentul Zilei, Cornel Nistorescu, care o perioadă a fost mai mult decât favorabil față de Emil Constantinescu, a fost de asemenea mai mult decât agreat de fosta securitate. În 1988,

efectuând o deplasare în scop de documentare (era ziarist la „Flacăra”), a primit suma de 300-400 de dolari SUA de la colonelul Stănculescu, de la Serviciul Cultură-Presă al Securității Municipiului București, care, sub comanda doamnei colonel Creția, se ocupa printre altele de supravegherea informativă a ziaristilor. Menționăm că domnul Nistorescu a semnat pentru suma primită o chitanță, iar banii au provenit din fondul CIS (cont informativ special).

De unde acest apetit anti-securistic brusc la domnul Constantinescu? De ce acum? Din punct de vedere politic, în condițiile în care ne amenință un haos general, momentul este bine ales. În deriva în care plutim, orice speranță este mai mult decât nimic. Totuși, nu Constantinescu este soluția. Să nu uităm că sub domnia sa Sorin Ovidiu Vântu a reușit, fără să i se clinească nici un fir de păr din cap, să pună pe picioare un sistem de informații încadrat

cu ofițeri de înaltă calificare, care au reprezentat structura FNI. Unde a fost vigilența fostului președinte în fața amenințării unei structuri de informații paralele?

Bâlciul ieftin care se desfășoară sub ochii noștri este dezgustător. Să lăsăm securitatea să se odihnească în pace. Adevăratul pericol este o Românie destabilizată aflată în pragul unei explozii sociale, cu consecințe imprevizibile.

GEORGE DORŢI

investigații

Jaf cu acte în regulă

Dacă împrumți bani de la cămătari, rămâi fără casă!

Fiecare om ajunge măcar o dată, de-a lungul vieții, la ananghie. Are neapărată nevoie de bani, fie pentru a rezolva o problemă urgentă, fie pentru a intra într-o afacere care să-i schimbe viața. De obicei, însă, este vorba de un necaz. Dacă prietenii și rudele nu-l pot ajuta, iar pentru a se împrumuta de la vreo bancă nu îndeplinește toate condițiile sau nu are timp să aștepte, omul ajunge, invariabil, la un cămătar. Iar de aici începe coșmarul.

Prima întâlnire

La cămătar se ajunge relativ simplu. O metodă este cea a anunțurilor din ziare. Și sunt destule. Se specifică foarte clar că se cer garanții imobiliare și că tranzacția se face rapid. În momentul în care suni la numerele de telefon din ziar dai peste cineva care nu este decât un asociat al cămătarului. Acesta îți spune condițiile în care se

de acord cu condițiile, se trece la faza a doua: cămătarul vine să vadă casa sau apartamentul care va reprezenta gajul. Lucrurile decurg la fel și în cazul în care se ajunge la cămătar prin diferite cunoștințe. Dacă totul este în regulă, se trece la afacere.

Contractul

Legea interzice persoanelor fizice să acorde împrumuturi cu dobândă. De aceea, do-

dolari, iar dobânda este de 3.000 de dolari, suma care apare ca împrumutată în contract este de 13.000 de dolari. Contractul prevede ca, lunar, împrumutatul să înapoieze o sumă mică, iar ultima rată să acopere întreaga sumă. Practic, suma lunară este dobânda. Mai sunt și penalizările care se adaugă în momentul în care nu se respectă termenul de înapoiere a banilor. Astfel, suma împrumutată poate crește, la un moment dat, exponențial. Au fost cazuri când a crescut de 10-15 ori. În cele mai multe dintre cazuri, cămătarii lucrează cu același notar, care știe din start despre ce este vorba.

Casa își schimbă proprietarul

Pentru casa gajată, cămătarul trece în cartea funciară „interdicție de înstrăinare și drept de ipotecă” în favoarea lui. Scadența se apropie. În

acest moment, cămătarul va face orice pentru a întârzia plata. Uzează de orice metodă. Nu mai răspunde la telefon, adresa

unde locuiește este alta decât cea de pe acte, și, automat, cea din contract, într-un cuvânt, se dă la fund. Sau poate să ia legătura cu cel împrumutat și să-i comunice că este plecat din țară, iar când se întoarce va primi restul de bani și totul se va sfârși. Creditorul stă liniștit fără să realizeze că deja plătește penalizări, iar suma crește, pe zi ce trece. După două-trei luni, omul nostru deschide o acțiune judecătorească pentru a fi investit cu „formula executorie”. În procesele care urmează, judecătorii ajung să ia în considerare suma totală, care are adăugate penalizările. Și iată că se dă o sentință prin care cămătarul primește dreptul de a-și recupera datoria.

Licitația

Cămătarul apelează acum la executorul judecătoresc cu care lucrează de obicei. Cu ajutorul lui, apartamentul este scos la licitație pentru „recuperarea creditului”. La licitație participă mai multe persoane, în spatele cărora se află același omniprezent cămătar. Din nou intră în scenă cunoștințele de la cartea funciară. În extras apare acum numele noului proprietar, iar apartamentul poate fi vând-

Tribunalele judecă din ce în ce mai des cauze în care sunt implicați cămătarii. La Iași, un cămătar a fost trimis în judecată pentru „operațiuni financiare neaprobate de BNR”. Un fost client spune că și-a pierdut casa pentru 500 de dolari. La Timișoara, este scandalul în floare pentru mai multe cazuri de cămătărie. Un timișorean și-a pierdut casa pentru 800 de euro. La Cluj, proprietara unui palat țigănesc și-a incendiat casa, pentru a nu cădea în mâinile cămătăresei, o țigancă din alt clan. Dar aici era vorba de bani mulți. O casă se poate pierde, însă, și după ce împrumuti 100 de dolari.

dut la prețul lui real. Se mai câștigă și de aici sume importante. La final, fiecare dintre „actori” este recompensat, în funcție de rolul pe care l-a avut în această comedie. Scopul propus inițial a fost atins.

DANIEL VALERIU

poate face tranzacția și reține suma pe care vrei să o împrumuti. Garantarea împrumutului se face, invariabil, cu o locuință. Dacă potențialul client este

bânda apare în contract, dar este mascată sub altă titulatură. Dobânda este adăugată din start la suma împrumutată. Dacă împrumuti, să zicem, 10.000 de

dosar

Lupta cu serviciile secrete comuniste prietene, într-o țară comunistă

UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (XII)

Apariția lui Silviu Brucan în anturajul grupului cunoscut de Securitate sub numele de cod „Corbii” a fost de natură să schimbe modul de abordare al întregului caz, cel puțin la nivelul conducerii unor departamente contrainformative.

Securitatea nu a reușit însă, conform dosarului de urmărire informativă, pe care Brucan l-a făcut public în 1990, să aducă probe privind recrutarea sau colaborarea propriu-zisă nici cu CIA, nici cu KGB-ul

După revolta muncitorilor de la Brașov, din noiembrie 1987, Silviu Brucan, fost înalt activist PCR, cu stagiul din ilegalitate, l-a criticat dur pe Ceaușescu, subliniind că între partid și clasa muncitoare s-a produs o ruptură ireparabilă. Nu trebuie uitat că partidul comunist conducea România, tocmai în numele clasei muncitoare.

După revoluție au apărut multe voci care l-au acuzat pe Brucan de colaborare cu serviciile secrete străine, atât din Est, cât și din Vest.

Securitatea nu a reușit însă, conform dosarului de urmărire informativă, pe care Brucan l-a făcut public în 1990, să aducă probe privind recrutarea sau colaborarea propriu-zisă nici cu CIA, nici cu KGB-ul.

Suntem conștienți de dificultatea demersului ziaristic în analiza dizidenței anticeușiste înainte de 1989.

Prezentându-se drept un comunist naționalist, care nu admitea amestecul Moscovei în afacerile interne ale României, Ceaușescu a fost și mai este încă prezentat drept un erou al independenței țării, îndepărtat de la conducere printr-un tenebros complot universal. În același timp, dizidenții, fie din palida noastră societate civilă (Doina Cornea, Mircea Dinescu, Pleșu, Petrescu, Deșliu), fie din rândul PCR (Brucan, Iliescu, Bărlădeanu, Apostol, Pârvulescu, Mănescu, Gogu Rădulescu, Răceanu, Trofin, Pate-

cinet) sunt prezentați îndeobște ca fiind agenți ai unor servicii străine.

Apostol a propus constituirea unui grup clandestin format din activiști PCR care ocupaseră funcții importante în partid și în stat, și care să sesizeze opinia publică printr-o acțiune contestatară eficientă

Este un prag extrem de subțire și dificil de nuanțat, între activitatea de dizidență, care cel puțin în ceea ce îi privește pe activiștii de partid era clandestină și contactele pe care aceștia le aveau cu agenți străini, care lucrau în România, sub acoperirea unor reprezentanți diplomatici, ziaristi sau oameni de afaceri. La urma urmelor, nici un agent nu prezintă o carte de vizită pe care să scrie „spion”. Acest lucru nu înseamnă că activiștii de partid aflați în dizidență față de Ceaușescu, unii dintre ei obișnuiți cu viața clandestină, nu bănuiau, la anumite recepții la care participau, că sunt în realitate contactați de agenți străini de spionaj, sub una dintre legendele amintite mai sus.

Revenind la Silviu Brucan, adevărata sa activitate

dizidentă față de Ceaușescu a fost influențată de Gheorghe Apostol, fost activist PCR din

ilegalitate, fost prim-secretar și fost ambasador în Argentina și Brazilia.

După declarația lui Brucan în legătură cu evenimentele din 1987 de la Brașov, Apostol a propus constituirea unui grup clandestin format din activiști PCR care ocupaseră funcții importante în partid și în stat, și care să sesizeze opinia publică printr-o acțiune contestatară eficientă. Astfel, s-a născut ideea „scrisorii celor 6”, a cărei citire la BBC, Europa Liberă și Vocea Americii, iar ulterior la Radio Moscova, a avut un impact

Este posibil ca prin omisiune generalul Vlad să nu-i fi raportat lui Ceaușescu despre pregătirea unui complot inspirat de activiștii PCR, care urmăreau să-l debarce de la putere

deosebit în primul rând asupra demnitarilor din PCR, dar

și asupra aparatului de securitate.

În susținerea proiectului celor șase foști demnitari ai partidului comunist, s-au implicat diplomații SUA și ai Marii Britanii aflați în post la București, dar și Anatol Dobrinin, fost ambasador al URSS în SUA, numit în 1988 secretar al CC al PCUS cu probleme externe. Acesta i-a aranjat lui Silviu Brucan o întâlnire cu Gorbaciov, unde s-a discutat doborârea lui Ceaușescu. Asupra acestui episod s-au făcut multe speculații. Nu le vom prezenta, pentru că, din punctul nostru de vedere, principala întrebare este cum de securitatea, inclusiv UM 0110 nu au știut nimic legat de amploarea proiectului anticeușist. S-a vorbit despre faptul că generalul Iulian Vlad, aflat la comanda Departamentului Se-

curității, ar fi protejat acțiunea grupului constituit în jurul lui Silviu Brucan. Nu poate fi exclusă total o astfel de versiune, fiind posibil ca prin omisiune generalul Vlad să nu-i fi raportat lui Ceaușescu despre pregătirea unui complot inspirat de activiștii PCR, care urmăreau să-l debarce de la putere. În același timp trebuie recunoscut că securitatea, în pofida existenței unor profesioniști de marcă în domeniul informațiilor, era la sfârșitul anilor '80 un organism profund paralizat.

Munca specifică unei astfel de instituții fusese înlocuită cu acțiuni privind aplicarea glorioaselor indicații ale secretarului general Nicolae Ceaușescu în toate domeniile vieții sociale și economice. Baza muncii de securitate – agentura – era la pământ atât în țară, cât și în exterior.

Promovările în muncă la securitate nu se mai făceau pe baza rezultatelor, ci prin prisma atașamentului față de Nicolae Ceaușescu și prin aprecierea modului în care lucrătorii își însușeau documentele de partid. (va urma)

GEORGE DORŢI

dezbătălii

Dreptate pentru Sever Mureșan!

Gruparea Robinson-Mania trebuie să plătească dezastrul de la „Dacia Felix“

În ultimele săptămâni, publicația Alerta a început, în urma unor investigații proprii, să prezinte și să explice așa-zisul scandal care a dus la punerea Băncii Dacia-Felix în situație de faliment, urmată prin intervenția politică a lui Adrian Năstase (2000-2001), de o falsă redresare și de preluare a instituției de grupul Robinson, care după diferite manevre, între care și schimbarea numelui în EUROM BANK, a reușit să o vândă băncii Leumi din Israel.

Înscenarea unui faliment

Am demonstrat că a fost o acțiune concertată inițiată de Ion Ilie Mania, un om de afaceri italian de origine română care a fost în grațiile fostului ministru PDSR de Interne Doru Ioan Tărăcilă. Principala piedică în fața grupului Mania a fost principalul acționar al băncii, omul de afaceri Sever Mureșan, căruia, în primă fază, i s-au furat banii prin intermediul unor inginerii care au avut ca țintă conturile străine ale BDF, după care, pur și simplu, Mania l-a denunțat, în stilul borfașilor care strigă „prindeți hoțul!”. Din informațiile pe care le deținem, Mania, aliat ulterior cu Fredy Robinson, a plătit un avocat și probabil alți magistrați în Elveția pentru înscenarea procesului lui Sever Mureșan.

Pentru că dosarul Băncii Dacia-Felix, sub aspectul datoriilor pe care le are față de Sever Mureșan nu este încă soluționat, vom prezenta extrase din Raportul de Expertiză întocmit de

către Corpul Experților Contabili – Filiala București.

La capitolul „concluzii” din raportul amintit se specifică la punctul 2 faptul că „Firmele Grupului SM (Sever Mureșan) au participat la majorările de capital social ale Băncii Dacia-Felix cu peste 33 milioane USD prin societățile: Astra Română Capital, SAH, Sita Investment AG și SM Invest Holding SA Cluj-Napoca”.

Căință tardivă

În final, după ce experții au prezentat situația centralizată a datoriilor reciproce dintre Banca Dacia-Felix și celelalte firme din Grupul SM, s-a ajuns la concluzia finală că BDF are datorii față de Sever Mureșan în valoare de 39.304.275 de dolari SUA. Este de la sine înțeles că Fredy Robinson a făcut pe dracu’ în patru pentru a împiedica rezolvarea corectă din punct de vedere al justiției a dosarului Dacia-Felix (vezi facsimilele 1, 2 și 3).

Fostul președinte al Băncii Dacia-Felix recunoaște sub semnătură proprie prin declarația notarială nr. 8.838 de la Biroul Notarilor Publici Asociați Miu și Molcuț că, deși a depus o plângere penală împotriva lui Sever Mureșan, acest fapt se datorează „presiunilor importante la care a fost supus din partea unora dintre membrii Consiliului de Administrație și că nu am fost corect informat asupra realității faptelor”. Recunoașterea, deși sinceră, este tardivă (7.09.2004) și Sima ar trebui anchetat penal pentru

Un raport de Expertiză dintr-un dosar penal Judecătura Cluj-Napoca

CAPITOLUL III
CONCLUZII

Având în vedere obiectivele stabilite de către instanța de judecată, cât și răspunsurile date la capitolul de mai sus, sintetizând pretențiile Băncii Dacia Felix față de societățile Grupului SM, expertiza finală a stabilit următoarele:

1. Între Banca Dacia Felix și celelalte firme ale Grupului SM nu există relații bilaterale comerciale și financiare, având la bază:

- Contractul-cadru din 12.02.1993;
- Convenția de gestionare de trezorerie din data de 17.05.1993.

2. Firmele Grupului SM au participat la majorările de capital social al Băncii Dacia Felix cu peste 33 milioane USD prin societățile: Astra Română Capital SAH, SITA Investment AG și SM Invest Holding SA Cluj-Napoca.

3. Firmele Grupului SM și-au desfășurat activitatea prin conturile deschise la Banca Dacia Felix și prin conturile corespondent deschise de Banca Dacia Felix la băncile din străinătate (Handelsfinanz, Dresdner Bank, Chemical Bank).

1

XIV. ANDREAS TSIRIKOS
Nu face parte din Grupul de firme SM
Sume constatate de expertiză finală 0

XV. KEITH BENETT
Nu face parte din Grupul de firme SM
Sume constatate de expertiză finală 0

9. Situația centralizată a datoriilor reciproce dintre Banca Dacia Felix și celelalte firme din Grupul SM este prezentată sintetic în tabelul de mai jos:

No. crt.	Societate	IM	Datoriile Băncii Dacia Felix față de Grupul SM față de Banca Dacia Felix	Datoriile Grupului SM față de Banca Dacia Felix	Datoriile Băncii Dacia Felix față de Grupul SM
1.	DeLant and O'Hair	LEI	-	0	8.832.491,411
2.	Astra Română Capital	USD	64.000	0	64.000
3.	SM Air Airlines SRI	USD	2.000.000	0	2.000.000
4.	Paralele Sociale Moldova	USD	0	0	0
5.	Napoca Water	USD	0	0	0
6.	East Europe Trading SA	USD	195.000.131,211	0	195.000.131,211
7.	Cariera SA	USD	0	0	0
8.	Prostaria Impex SA	USD	0	0	0
9.	SM Invest Holding SA	USD	0	0	0
10.	Romanian Sports Promotion	USD	0	0	0
11.	Prostaria SRI	USD	21.521.000	0	21.521.000
12.	Paralele SA	USD	1.831.132,660	0	1.831.132,660
13.	Paralele SA	USD	0	0	0
14.	Paralele SA	USD	0	0	0
15.	Paralele SA	USD	0	0	0
16.	Paralele SA	USD	0	0	0
17.	Paralele SA	USD	0	0	0
18.	Paralele SA	USD	0	0	0
19.	Paralele SA	USD	0	0	0
20.	Paralele SA	USD	0	0	0
21.	Paralele SA	USD	0	0	0
22.	Paralele SA	USD	0	0	0
23.	Paralele SA	USD	0	0	0
24.	Paralele SA	USD	0	0	0
25.	Paralele SA	USD	0	0	0
26.	Paralele SA	USD	0	0	0
27.	Paralele SA	USD	0	0	0
28.	Paralele SA	USD	0	0	0
29.	Paralele SA	USD	0	0	0
30.	Paralele SA	USD	0	0	0
31.	Paralele SA	USD	0	0	0
32.	Paralele SA	USD	0	0	0
33.	Paralele SA	USD	0	0	0
34.	Paralele SA	USD	0	0	0
35.	Paralele SA	USD	0	0	0
36.	Paralele SA	USD	0	0	0
37.	Paralele SA	USD	0	0	0
38.	Paralele SA	USD	0	0	0
39.	Paralele SA	USD	0	0	0
40.	Paralele SA	USD	0	0	0
41.	Paralele SA	USD	0	0	0
42.	Paralele SA	USD	0	0	0
43.	Paralele SA	USD	0	0	0
44.	Paralele SA	USD	0	0	0
45.	Paralele SA	USD	0	0	0
46.	Paralele SA	USD	0	0	0
47.	Paralele SA	USD	0	0	0
48.	Paralele SA	USD	0	0	0
49.	Paralele SA	USD	0	0	0
50.	Paralele SA	USD	0	0	0
51.	Paralele SA	USD	0	0	0
52.	Paralele SA	USD	0	0	0
53.	Paralele SA	USD	0	0	0
54.	Paralele SA	USD	0	0	0
55.	Paralele SA	USD	0	0	0
56.	Paralele SA	USD	0	0	0
57.	Paralele SA	USD	0	0	0
58.	Paralele SA	USD	0	0	0
59.	Paralele SA	USD	0	0	0
60.	Paralele SA	USD	0	0	0
61.	Paralele SA	USD	0	0	0
62.	Paralele SA	USD	0	0	0
63.	Paralele SA	USD	0	0	0
64.	Paralele SA	USD	0	0	0
65.	Paralele SA	USD	0	0	0
66.	Paralele SA	USD	0	0	0
67.	Paralele SA	USD	0	0	0
68.	Paralele SA	USD	0	0	0
69.	Paralele SA	USD	0	0	0
70.	Paralele SA	USD	0	0	0
71.	Paralele SA	USD	0	0	0
72.	Paralele SA	USD	0	0	0
73.	Paralele SA	USD	0	0	0
74.	Paralele SA	USD	0	0	0
75.	Paralele SA	USD	0	0	0
76.	Paralele SA	USD	0	0	0
77.	Paralele SA	USD	0	0	0
78.	Paralele SA	USD	0	0	0
79.	Paralele SA	USD	0	0	0
80.	Paralele SA	USD	0	0	0
81.	Paralele SA	USD	0	0	0
82.	Paralele SA	USD	0	0	0
83.	Paralele SA	USD	0	0	0
84.	Paralele SA	USD	0	0	0
85.	Paralele SA	USD	0	0	0
86.	Paralele SA	USD	0	0	0
87.	Paralele SA	USD	0	0	0
88.	Paralele SA	USD	0	0	0
89.	Paralele SA	USD	0	0	0
90.	Paralele SA	USD	0	0	0
91.	Paralele SA	USD	0	0	0
92.	Paralele SA	USD	0	0	0
93.	Paralele SA	USD	0	0	0
94.	Paralele SA	USD	0	0	0
95.	Paralele SA	USD	0	0	0
96.	Paralele SA	USD	0	0	0
97.	Paralele SA	USD	0	0	0
98.	Paralele SA	USD	0	0	0
99.	Paralele SA	USD	0	0	0
100.	Paralele SA	USD	0	0	0

2

- LEI 33.000 lei/USD
- FRF 6,57 FRF/USD
- DM 1,92 DM/USD,

rezultă :

- 108.950.815,389 lei = 3.301.540 USD
- 8.226.704 FRF = 1.252.162 USD
- 111.856 DM = 58.256 USD

Total echivalent USD = 4.611.960 USD

Comparând datoriile în echivalent USD, rezultă :

a. Datoriile ale Băncii Dacia Felix față de firmele din Grupul SM 43.916.235 USD

b. Datoriile ale firmelor Grupului SM față de Banca Dacia Felix 4.611.960 USD

c. Diferența reprezintă datoriile ale Băncii Dacia Felix față de firmele Grupului SM (a-b)..... 39.304.275 USD

În concluzie, expertiza finală a constatat că Banca Dacia Felix are datorii față de celelalte firme din Grupul SM în valoare de 39.304.275 USD și nu a fost prejudiciată de acestea.

3

dezvăluiri

fals și uz de fals (vezi facsimilele 4, 5, 6).

Robinson disprețuiește legea

Am prezentat în numărul trecut jocul de poker la cacialma în urma căruia grupul Robinson a preluat sau mai bine zis a pus mâna pe Banca Dacia-Felix. Nu am folosit sintagma „joc de poker la cacialma” în mod întâmplător. Fiind patronul Cazinoului Casa Vernescu, care la un moment dat avea vreo 2 milioane de dolari datorie la stat, Robinson știe să joace cu cărțile din mânecă, nu din mână. Dar careul de ași din anturajul fostului premier Năstase și al PSD-ului pe care s-a bizuit Robinson s-a prăbușit la sfârșitul lui 2004 și, din câte cunoaștem, nici marele Fredy nu se simte mai bine.

Iată ce concluzie au tras experții de la Price Waterhouse Coopers în „Raportul final asupra cauzelor declanșării falimentului Băncii Dacia-Felix”, document depus la Tribunalul Cluj, în dosarul 4.223/96: „Din operațiunile descrise, reiese

fără dubiu că achiziționarea de către grupul Robinson a pachetului majoritar s-a făcut în condițiile unui control absolut și discreționar al domnului Robinson asupra băncii, în total dispreț față de normele BNR și CNUM în materie, cât și a normelor și reglementărilor proprii ale BDF” (facsimilele 7, 8).

Atac la siguranța națională

Din același raport rezultă că s-a admis o colaborare cu grupul Robinson a lui Ion Ilie Mania aflat în puternic conflict de interese cu Banca Dacia-Felix, ale cărui firme luaseră de la bancă mai multe credite care nu au fost rambursate. De altfel, Mania a fost judecat la Cluj, fiind acuzat conform Rechizitoriului nr. 25/P/1997 pentru înșelăciune, fals și uz de fals.

Această persoană, judecată pentru fraudarea băncii, este angajată de Robinson pentru recuperarea sumelor din străinătate.

Aspectul descris mai sus a fost prezentat și în numărul trecut al săptămânalului nostru.

Revenim asupra lui deoarece gravitatea folosirii unuia dintre principalii creditori ai băncii, cercetat penal, de către Robinson, constă nu doar într-o necunoaștere a legislației din domeniul economico-financiar, ci din structurarea unui grup mafiot cu valențe internaționale, de natură a pune în evident pericol siguranța națională.

Organizații teroriste și bănci românești

Când vorbim despre siguranța națională nu aruncăm vorbe în vânt. În urmă cu un an, directorul sucursalei Eurom Bank din comuna Voluntari a fost arestat pentru spălarea sumei de 8 milioane de dolari, nefiind exclus faptul ca cel puțin o parte din acești bani să fi alimentat conturile unor organizații teroriste. Pare ciudat ca o bancă condusă de un cetățean israelian să fie folosită de cercuri arabe apropiate terorismului internațional, ciudățenie pe care o putem explica dezvăluind faptul că cea mai apropiată colaboratoare (consiliera personală) a lui Fredy

Robinson a fost căsătorită cu un irakian sau sirian.

Fredy Robinson este omul care pe unde calcă nu mai crește iarba. După ce prin diverse manevre a pus mâna pe postul Tele 7 abc, l-a făcut pur și simplu praf, deși era primul post de televiziune privat din România.

Este greu de înțeles cum de o bancă serioasă cum este Leumi din Israel a acceptat să negocieze cu Robinson preluarea Eurom Bank. Este adevărat că și banca israeliană a fost amestecată în spălări în domeniul bancar. N-o fi el o lumină, dar banii știe să-i mână-rească. Suma de 2 milioane de dolari raportată drept pierdere de către EUROM BANK este dubioasă pentru că exact aceeași sumă era trecută în contul Casei Vernescu drept datorie față de bugetul de stat. Casa Vernescu și EUROM BANK au avut până de curând același patron: Fredy Robinson, omul a cărui ascensiune trebuie oprită. De cine? În acest moment, de Justiție.

GEORGE DORF

Price Waterhouse Coopers

plan (vezi Anexa 7)

Este de menționat că, în majoritatea cazurilor, la decontarea contului de acționari ai acestor persoane nu se găsesc depozite specifice de semnătură, copii după actele de identitate sau cărțile de subscripție. Pentru a-și Telor, Editației și Furnării toate documentele se face comanda de la PricewaterhouseCoopers pe baza unor acte ale Inspectoratului primar pe loc.

Din rațiunile de mai sus, reiese fără dubiu că achiziționarea de către grupul Robinson a pachetului majoritar s-a făcut în condițiile unui control absolut și discreționar al domnului Robinson asupra băncii, în total dispreț față de normele BNR și CNUM în materie, cât și a normelor și reglementărilor proprii ale BDF.

La prezenta încheiere de semnătură, la data de 31.03.2001, suma primilor 20 de acționari se prezintă după cum urmează:

No. Acționar BDF	Procent
1. SF TRANSILVANIA	5,57%
2. Leumi Partners	4,90%
3. Mandor Liviu	4,90%
4. Mihail Anghel	4,90%
5. Mircea Măr	4,90%
6. Lăy Ileana	4,90%
7. Radușca Fredy	4,90%
8. Vigel Zoltan	4,90%
9. Bogdan Alexandru	4,90%
10. Edictor Aram	4,90%
11. Furman Dragomir	4,90%
12. Măor Mir	4,90%
13. Telor Anghel	4,90%
14. Arh Israel	4,90%
15. Anghel Bogdan	4,90%
16. Banca Națională Română	4,90%
17. ARDAF S.A.	3,84%
18. S.T. I.L.A. ENGINEERING S.r.l.	1,50%
19. FREEDOM STAR ELECTRONICS S.A.	1,11%
20. TRACTORUL S.A.	0,87%
TOTAL primii 20 acționari, din care:	82,03%
TOTAL GRUP ROBINSON	70,08%

8

Tribunalul Cluj
Secția Comercială
Dosar 4223/96

Raport final asupra cauzelor declanșării falimentului Băncii Dacia Felix S.A.

Lichidator:
Price Waterhouse Coopers
Management Consultants S.r.l.

10.11.2001
-Iunie 2001-

7

DECLARAȚIE

Subsemnatul IOAN SIMA, născut la data de 28.07.1948 în Valea Chisarului, județ. Maramureș, domiciliat în municipiul Cluj Napoca, nr. 1 Decembrie 1918 nr. 76, sub sancțiunea prezentei de dispuneri art.192 din Codul Penal, declar următoarele:

In urma soluțării întinse a procesului fiscal din Franta al domnului Andrei Sever MURESAN, doresc sa clarific esteva din aspectele pe care le cunosc privind relațiile dintre Banca DACIA FELIX și societățile Grupului SM INVEST.

In perioada 1991-1996 am fost Președintele Bancii DACIA FELIX, prima banca privată din România, calitate în care am desfășurat activități bancare și am fost casierul direct de activitate al Grupului SM INVEST, condus de domnul Andrei Sever MURESAN. Precizez faptul ca începând cu anul 1994, prin societățile ASTRA ROMANA CAPITAL SAH și SITA INVESTMENT AG Elveția, domnul Andrei Sever MURESAN deținea 68,93 % din capitalul social al Bancii DACIA FELIX.

In calitate de Președinte al Consiliului de Administrație al Bancii DACIA FELIX în perioada mai sus menționată și în legătură cu interesele Bancii DACIA FELIX în FRANTA, declar următoarele:
Adunarea Generală a Acționarilor și Consiliul de Administrație al BDF Cluj Napoca au decis strategia de dezvoltare a acestei pe deosebi planuri : banking și dezvoltare economică. In acest sens și în ceea ce-l privește pe domnul Andrei Sever MURESAN, banca BDF a decis impozitarea sa în baza de la sfârșitul anului 1993 pentru realizarea politicii de dezvoltare economică a bancii în FRANTA, în acord cu un program de investiții imobiliare și imobiliare.

In aceasta privință, domnului Andrei Sever MURESAN a beneficiat de o linie de credit în valoare de 27.000.000 FRF

4

determinat, în acel moment, la cererea deciziei din partea Adunării Generale a Acționarilor din 28.11.1995, după plecarea din sala a domnului MURESAN și a domnului VELUT, de depunere a plângerilor penale împotriva societăților MURESAN și deciziei acționarilor împotriva societăților Grupului SM INVEST, situație pe care o regret. Declar ca toate responsabilitățile faptelor ca am fost șeful unei presonii impozitate din partea unora dintre membrii Consiliului de Administrație de atunci și ca nu am fost cunoscut impozitarea și faptul ca aceasta Adunare Generală a Acționarilor a fost declarată nulă prin sentința irevocabilă a Curții Supreme de Justiție, deciziile sale fiind, deci, nule.

Societatea Grupului SM INVEST și domnul Andrei Sever MURESAN au realizat aportul valutar semnificativ în perioada anilor 1992-1994, fapt care a permis Bancii DACIA FELIX să ramburseze rate și dobânzi scadente pe alte programe de investiții, și în principal :

- Circa 25 de milioane de dolari care au fost garanție guvernamentală societății programului BARIANNE prin Banca Națională a României ;
- Circa 35 de milioane de dolari au fost utilizați pentru susținerea cursului lei-dolar, tot prin intermediul Bancii Naționale a României ;
- Circa 40 de milioane de dolari, la cererea Guvernului Ucrainei, au fost utilizați pentru achiziționarea de produse petroliere (benzină, petrol, motorină), având în vedere criza de pe piața rusă și tipa de valutar, recuperarea lor făcându-se în lei sau în euro ;
- Circa 30 de milioane de dolari au fost investiți de către ASTRA ROMANA CAPITAL SAH în societățile din România, prin aporturi tehnologice performante și investiții directe.

Operațiunea PARTIPOOL a fost realizată datorită necesităților de lichiditate ale Bancii în vederea achiziționării și fost efectuată pe baza garanțiilor aduse de Grupul SM Invest. Aceasta este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez.

IOAN SIMA
București, 07.05.2004

5

ROMANIA
BUREAU NOTARILOR PUBLICI ASOCIAȚII MEU ȘI MOLCUȚ
Calea Floreasca nr. 35 București

ÎNCHIEIRE DE LEGALIZARE DE SEMNĂTURĂ NR. 4834

Anul 2004 luna octombrie ziua 07

În fața mea, MEU ADRIAN CLAUDIU, notar public, la sediul biroului meu prezentat SIMA IOAN, domiciliat în Cluj-Napoca, B-dul 1 Decembrie 1918 nr.76, județ. Cluj, identificat prin carte de identitate seria KX nr. 027287 eliberată de Poșta Max. Cluj-Napoca la data de 03.04.1999, cod numeric personal 1480728120668 și a prezentat cele două exemplare ale încheierii al căreia conținut îl cunosc exact.

In baza art. 9 lit. a din Legea notariatului public și activității notariale nr. 36/1995

SE LEGALIZEAZĂ SEMNĂTURILE PE ACEST ÎNSCRIS.
S-a făcut cu 21.000 lei cu cheltuieli nr. 2110004
S-a plătit o sumă de 250.000 lei (TVA inclusă) cu factura nr. 2004
cheltuieli nr. 2004
S-a pus la dispoziție în valoare de 1.500 lei.

NOTAR PUBLIC,
MEU ADRIAN CLAUDIU

6

top secret

Agentii noștri ilegali – adevărații 007 (XXI)

– Biografia reală –

Mă numesc Mureșanu Cristian, am 28 de ani și m-am născut în comuna Pleșcoi, județul Buzău. Primele 8 clase le-am făcut în comuna natală, la singura școală generală existentă la vremea aceea.

Am urmat liceul Bogdan Petriceicu Hașdeu din municipiul Buzău, apoi Facultatea de electrotehnică din București, din cadrul Institutului Politehnic, pe care am absolvit-o în 1976, cu diplomă de studii superioare.

Lucrarea de stat am susținut-o în iulie 1976 cu profesorul Panaitescu, avându-l îndrumător pe asistentul Tudor Iulian. La lucrare am obținut nota 10, iar pe parcursul facultății media 9,80.

Un unchi de-al meu, din partea tatălui – Mureșanu Valer, era vestit în comună și în localitățile din jur pentru cărnăciorii pe care-i pregătea în casă

După susținerea lucrării de diplomă am fost repartizat la Întreprinderea Electronica din București, unde am lucrat ca inginer stagiar până în 1979, când m-am transferat, în interes de serviciu, la Întreprinderea Electromagnetica. Prin transfer mi s-a oferit funcția de șef de birou la teste electromagnetice, funcție pe care am avut-o până în 1980, când prin concurs, am obținut un post la Ministerul Comerțului Exterior.

Copilăria mi-am petrecut-o în comuna natală, pe malul râului Buzău, unde avem și casa părintească. N-am avut o copilărie prea fericită, dar am

trăit-o intens și n-o pot uita niciodată. Tata, Mureșanu Ioan, era muncitor petrolist, iar mama, Mureșanu Cornelia, învățătoare. Mai am o soră, Mureșanu Veronica, în vârstă de 22 de ani, necăsătorită, studentă la medicină și un frate, Mureșanu Mugurel, în vârstă de 20 de ani, student anul I la Construcții.

În comuna natală am toate rudele și din partea mamei și din partea tatălui: o sumedenie de unchi, mătuși, verișori și verișoare, mai mari și mai mici, mai buni și mai răi, mai școliți și mai puțin școliți.

Cei care au fost mai dotați și mai ambițioși au învățat carte și au plecat din comuna natală, ca și mine, stabilindu-se prin

județul. Erau vestiți cărnăciorii de Pleșcoi, făcuți din mațe de oaie, dintr-un amestec doar de el știut, din carne de oaie sau berbec și puțină carne de porc, dar de un gust deosebit. Erau subțirei, în șirag de 2-3 metri și foarte ardeiați. Se pregăteau în tigaie, în ulei încins, la foc potrivit și se consumau cu mămăliguță bine răscopțită luată imediat de pe foc. După ce consumai 2-3 cărnăciorii era obligatoriu să ai pe masă câteva sticle de vin roșu sau de bere cu care să stingi usturimea pe care și-o transmitea pasta de carne din care erau pregătiți.

N-o să uit niciodată, așa cum n-am să-l uit nici pe unchiul Valerică, cel care m-a ajutat enorm de mult în perioada în

Când eram la câțiva metri de linia de sosire am auzit țipetele celor de pe mal, avertizându-ne de pericolul care venea din spatele nostru – un copac uriaș adus de apă

care am plecat la oraș să-mi termin liceul și mai ales în timpul facultății.

Părinții mei nu aveau suficienți bani cu care să-mi plătesc cheltuielile de la oraș: chirie la gazde, haine, rechizite și cărți, plus alte cheltuieli ocazionale. Unchiul Valerică avusese de băiat, un văr de-al meu de aceeași vârstă cu mine, care a murit însă exact în ziua când am absolvit cele opt clase la școala din comună. Îmi amintesc că după serbarea de la școală ne-am dus la locul nos-

tru de scăldat să facem un concurs de înot. Eram peste douăzeci de băieți și fete, toți buni înotători și care cunoșteam foarte bine toate cotloanele apei unde, de obicei, făceam baie. Cu câteva zile înainte fuseseră niște ploii torențiale puternice iar apa râului Buzău depășise cu mult cotele obișnuite, aducând de la munte o mulțime de copaci smulși din rădăcini, de crengi uscate căzute în timpul furtunii, precum și alte obiecte întâlnite pe traseul viiturii. Era pe înserat, dar foarte cald. Ne-am dezbrăcat și ne-am aruncat în apa din vadul pe care-l frecventam de obicei. Ne-am fixat un punct până la care ne întreceam, urmând ca cel care ajunge primul să fie desemnat cel mai bun înotător al promoției. Marcel, vărul meu, s-a aruncat ultimul în apă. Am început să înotăm toți către linia care marca zona de sosire, fiecare din noi privind înainte pentru a câștiga cu siguranță concursul și a nu-și irosi forțele.

Pe mal rămăseseră doar câteva dintre colegile noastre, care jucau rolul arbitrilor. Când eram la câțiva metri de linia de sosire am auzit țipetele celor de pe mal, avertizându-ne de pericolul care venea din spatele nostru – un copac uriaș adus de apă, cu multe crengi și frunze, care se apropia de noi ca un tăvălug. Ne-am întors să-l vedem și fiecare din noi a încercat să înnoate către mal, evitând să fie prins în coroana copacului ale

cărui dimensiuni nu i le cunoșteam, dar de mărimea căruia ne temeam. Marcel, care era ultimul, a intrat în ramurile copacului și a dispărut în aval, ne-maireușind să ajungă la mal.

Nici unul dintre noi nu a avut curajul să încerce să-l salveze. Era prea periculos și se întunecase suficient de mult ca să se mai poată distinge ceva în apă. Am ieșit toți pe mal și ne-am deplasat alergând în aval strigându-l și încercând să-l încurajăm. Nu mai aveam însă pe cine. Marcel dispăruse în ape o dată cu copacul care era dus la vale de valuri, undeva către eternitate. Cadavrul i-a fost găsit peste câteva săptămâni la câțiva kilometri în aval.

A fost o mare tragedie pentru toată promoția aceea, dar mai ales pentru unchiul Valerică, mătușa Ana și toată familia noastră. După pierderea lui Marcel, unicul său copil, unchiul Valerică aproape că m-a adoptat.

Ținea oricum la mine, dar a început să mă iubească așa cum îl iubise pe fiul său. Tot ce câștiga din afacerile sale a investit în mine, ca să ajung un om mare, cum se exprima el, înlocuindu-l astfel pe tata, care oricum făcea eforturi financiare foarte mari pentru a ne întreține pe mine, pe sora și pe fratele meu mai mic, căci mama, ca învățătoare, câștiga și mai puțin decât el.

O dată cu terminarea școlii primare și moartea vărului meu, copilăria mea a luat sfârșit, rămânând nostalgică și unică acolo, la Pleșcoi, printre dealuri împădurite din jurul comunei mele dragi, printre copacii seculari din pădurea din apropiere, printre merii, caișii, cireșii și vișinii din livada casei părintești, printre valurile zglobii din apa râului Buzău, în care m-am scăldat de atâtea mii de ori și în care l-am pierdut pe cel mai bun prieten. Nu voi uita niciodată acei ani, acele clipe unice, pline de puritate, de candoare și de sinceritate naivă. Nu-i voi uita niciodată pe acei oameni simpli, dar minunați printre care m-am născut și am făcut primii pași, pe acei oameni cu sufletul curat de la care am auzit primele povești, primele basme cu feți frumoși și Ilene Cosânzene și pe care în curând după aceea aveam să-i părăsesc, căci plecam la oraș, într-o lume nouă pentru mine, dar necesară pentru viitoarea mea evoluție pe scena vieții. (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

Marcel dispăruse în ape o dată cu copacul care era dus la vale de valuri, undeva către eternitate

spionaj

Ultima întâlnire cu Agentul A007 (XVIII)

„Ce crezi că avea Raul în geanta diplomat?, l-am întrebat pe Sandy“. „E posibil să fi avut nu doar materialul cu tema susținută la simpozion, ci și alt material. Vreo formulă chimică, o rețetă, descrierea unui tratament împotriva cancerului, orice care interesa, după cum vezi, pe cel sau cei care l-au terminat. Poliția a închis, oricum, cazul“. „Bine, dar spunei că au constatat că pierduse lichidul de frână și din cauza asta mașina a intrat în parapet cu o viteză foarte mare“. „Da, informația asta a apărut și în comentariul presei, dar ulterior poliția a schimbat-o. Au spus că ploua foarte tare și că mașina derapase, iar pe șosea nu se puteau vedea urmele de frână de la roți. În plus, au mai scos o perlă, pe care ulterior a preluat-o toată presa. Au spus că la autopsia lui Raul i-au găsit urme de alcool în sânge“. „Poate gustase ceva la barul la care a oprit înainte de accident, mi-am dat eu cu părerea“. „Nu, Andrei, Manphis mi-a confirmat foarte clar că Raul nu consuma niciodată alcool. Varianta poliției cade“.

Părerea lui este că cei care i-au furat geanta au forțat nota și i-au turnat ceva whisky pe gât imediat după accident

„Și dacă la bar cineva i-a pus ceva în cafea!“. „Nu cred, pentru că Raul și-ar fi dat seama. Era medic, nu marinar. Un medic care nu consumă alcool, și mai ales când este și chimist, sesizează foarte ușor atât gusturile, cât și nuanțele de miros, cu atât mai mult ale alcoolului.“

prea mult“. „Da, înțeleg starea în care se afla Katty“.

Era oare Katty atât de fermecătoare, cum mi se povestise, încât să-l vrăjească pe elevul meu și să riște atât de mult, sau el făcea un alt joc?

Mă gândeam și la Katty, dar mă interesa mai mult prietenul meu A007. Știa și el oare toate amănunțele pe care le aflasem eu de la Sandy? Trecuseră aproape două ore de când zburam și deja cunoscusem viața a doi oameni, cu succesele și tragedia unui destin nemilos în cercul căruia intrase, întâmplător, și A007, un spion al Serviciului de Informații Română. De ce mă chemase oare la această întâlnire? Ce dorea să-mi spună? Ce vroia să transmită Centralei și nu putea face decât printr-un dialog direct, care-l pregătise în abeceul muncii de spionaj, de la primele ore de spionaj. Mă uitam pe fereastra avionului și-l vedeam pe A007 stând cu mine la o bere, la o masă la umbra unui palmier, de la ei, sau a unui tei plin de parfum de la noi.

Parcă îl auzeam cum începe să-mi depene întâmplările din ultimii ani de când nu ne mai întâlnisem.

Apoi cum a cunoscut-o pe Katty, ce necazuri a mai avut, ce succese a mai reperat, cum le-a fructificat. Dar oare A007 intrase chiar întâmplător în acest joc?

Era oare Katty atât de fermecătoare, cum mi se povestise, încât să-l vrăjească pe elevul meu și să riște atât de mult, sau el făcea un alt joc pentru care eu nu aveam încă toate elementele pentru a-i contura nu doar dimensiunile, ci mai ales esența? (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

De altfel, Manphis a mers la locul accidentului la câteva zile după poliție și a găsit doar dopul unei sticle de whisky. Sticla nu mai era. Părerea lui este că cei care i-au furat geanta au forțat nota și i-au turnat ceva whisky pe gât imediat după accident“. „Bine, dar asta înseamnă că încă nu murise, altfel alcoolul nu mai ajungea în sânge“. „Bună apreciere. Și eu cred la fel. Asasinii i-au turnat băutura pe gât, apoi au așteptat să-i vadă sfârșitul, iar după ce s-au convins că nu mai are nici o șansă au dat telefon la poliție“. „Și i-au luat, bineînțeles,

și geanta cu acte“. „Așa cred și eu, a replicat Sandy. Pe ei îi interesa poate doar geanta, conținutul ei. Dacă am ști ce acte avea Raul în geantă, am putea trage niște concluzii mai apropiate de adevărata cauză a morții lui Raul“. „Manphis ce crede? A stat de vorbă și cu Katty? am întrebat“. „Da, a vorbit cu ea la câteva zile după ce o chestionase și poliția.“

Manphis este sigur că în tot jocul ăsta e mâna lui Don Pavolio, mafioul local care l-a împrumutat pe Raul

I-a spus și lui același lucru. Bănuia, dar nu era sigură de nimic. Îl iubise foarte mult pe Raul și era încă sub efectul emoțiilor puternice pe care le trăise în momentul în care a aflat de tragicul accident. L-au înmormântat în cimitirul familiei Velez, din La Paz. Socrii ei au tratat-o cu multă răceală. I-au reproșat că se face vinovată de tot destinul fiului lor. Katty nu și-a revenit mult timp după aceea, apoi au venit și celelalte două tragedii: Don Pavolio i-a luat apartamentul în contul datoriei lui Raul, iar pe Billy i l-a răpit. Manphis este sigur că în tot jocul ăsta e mâna lui Don Pavolio, mafioul local care l-a împrumutat pe Raul“. „Crezi că dacă au pus mâna pe actele care-i interesau o vor lăsa în pace pe viitor?“ „Nu, Andrei, ceva nu este în regulă. Dacă găseau ce-i interesează nu-i mai înscenau lui Billy povestea cu drogurile.“

Ceva miroase a vin stricat, oțet. Aștia vor s-o șantajeze pe Katty pentru că sunt convingeți că ea deține ceea ce le lipsește, probabil un secret al lui Raul. Dacă atunci, la accident, ar fi găsit tot ce-i interesa, probabil că erau mulțumiți și n-o mai deranjau. Și mai este un amănunt care mă face să cred că raționamentul meu este cel mai apropiat de adevăr“. „Te

ascult“. „La circa o săptămână după accident, Katty s-a dus în laboratorul lui Raul să-i strângă unele lucruri personale.“

„Să nu-mi spui că i le-a mai găsit, i-am replicat eu curios“. „Ba da, i le-a găsit, dar a constatat că laboratorul fusese vizitat și de alte persoane, deși fusese sigilat de poliție, iar cheile de la intrare erau la ea. Cineva cotrobăise prin toate actele, iar notițele personale ale lui Raul dispăruseră, iar o dată cu ele și contractul pe care Raul îl încheiase cu Don Pavolio la data când îl împrumutase cu bani“. „Katty n-avea nici o copie?“ „Nu, dar Raul îi vorbise, așa, la modul general, de clauze“. „Avea vreo clauză specială?“ „În privința asta Manphis încă n-a aflat nimic. M-a asigurat însă că va afla, dar că atunci n-a vrut să insiste

scurtcircuit

Mafiotul Phillip Bloom, asociatul lui Bogdan Baltazar, prieten cu Traian Băsescu (II)

Arestarea în SUA a asociatului lui Bogdan Baltazar, fostul președinte al BRD, Phillip Bloom, sub acuzația de dare de mită unor oficialități, pentru a obține contracte în Irak, a fost tratată în media românească ca un fapt banal. Curios, pentru că Bloom este unul dintre oamenii de afaceri străini care a fost la originea multor scandaluri economico-financiare. Am arătat în numărul trecut cum printr-o combinație cu directorul - Tudorel Dumitrașcu - a „tepuț” SC ROMAERO SA Băneasa de suma de 1 milion de dolari.

O rețea în stil mafiot

Avem îndrăzneala să afirmăm că Phillip Bloom și-a constituit o rețea în rândul funcționarilor din administrația centrală care acționează pe baze mafiot. Un exemplu printre multe altele este Dan Gozia, fost director al FPS, care pe vremuri a fost director (ce coincidență!) la ROMAERO Băneasa și coleg cu complicele lui Bloom, Tudorel Dumitrașcu.

Prin diverse manevre, cei doi au reușit în 1998 să îndeparteze de la privatizarea ROMAERO Băneasa puternica firmă canadiană „Bombardier”, care din cauza lui Gozia s-a retras. Se pare că asupra acestui aspect există un Raport

al Curții de Conturi, în urma căruia Parchetul ar fi trebuit să se autosesizeze. Prin firma sa, Global Business Group (GBG), Bloom s-a implicat în privatizarea Hotelului București, în favoarea grupului Ofer, motiv pentru care l-a contactat în Franța pe directorul firmei Pargest, Robert Azouley, oferindu-i 2,5 milioane de dolari, pentru a desființa societatea mixtă București International, ce angaja întreg patrimoniul societății București Turism SA. În același an, tot pentru privatizarea Hotelului București, și parțial tot prin filiera Bloom, s-a implicat și așa-zisul om de afaceri Ilie Mania, în realitate un escroc internațional, care a jefuit Banca Dacia Felix. Inter-

vențiile au ajuns până la fostul prim-ministru Radu Vasile, care, spre cinstea sa, a refuzat să se amestece în această afacere.

În anturajul președintelui

Phillip Bloom are un adevărat tropism față de oamenii politici. Astfel, există informația că prin Daiana Voicu,

fiica magistratului Marian Voicu, ar fi reușit să se infiltreze în anturajul actualului președinte Traian Băsescu, pe vremea când acesta era ministru al Transporturilor. Pe siteul internet al firmei GBG apărea în 1998 imaginea lui Traian Băsescu într-o deplasare în SUA, împreună cu Daiana Voicu și Phillip Bloom.

Cazurile Costea și albul „Eterna și fascinanta Românie”, care a reușit să se strecoare în anturajul fostului președinte Iliescu, Shimon Nahor, traficantul de armament cu relații sus-puse, vorbesc de la sine despre pericolul ca în anturajul unor demnitari să se infiltreze sau să fie dirijați în acest scop elemente periculoase atât pentru siguranța națională, cât și pentru propriile lor cariere.

Din Irak în România

Cititorii își vor fi amintind că în aprilie 2004 un agent de pază român a fost împușcat mortal, iar altul a fost rănit de către insurgenți. Acești agenți de pază aparțineau firmei Bidepa și erau angajați în Irak de către firma Global Business Group, care îi aparține lui Phillip Bloom. Bloom a obținut mai multe contracte avantajoase în Irak datorită președintelui Autorității Provizorii a Coali-

ției, Paul Bremer. Între contractele luate la puricat de autoritățile americane se numără și proiectul de construire a Academiei de Poliție irakiene.

De asemenea, Bloom a fost implicat în mai multe proiecte de privatizare a unor obiective economice din Irak.

Grupul Bloom a fost implicat în privatizarea fabricii de vagoane Astra din Arad în favoarea societății Trinity Industries Inc din SUA, care a devenit în acest mod proprietara celei mai mari fabrici de vagoane din Europa.

Arestarea lui Bloom va declanșa fără nici o îndoială o anchetă care mai devreme sau mai târziu se va extinde și în România.

Ne întrebăm câți complici ai lui Bloom implicați în tunuri și inginerii financiare continuă să fie priviți în România ca exponenți ai capitalismului și democrației?

DANIEL BĂLAN

analiză

Crima organizată (V)

Crima Organizată Japoneză (Boryokudan Yakuza)

- Portland
- Seattle
- Boston
- Newark
- New York
- Chicago și țările Europei de Est.

Pericole

Pericolul deosebit pe care îl prezintă Boryokudan este puterea economică imensă pe care acești o au, cuplată cu capacitățile lor de penetrare la vârfuri politice și mituire a unor personalități politice.

Pericolul pe care-l prezintă Boryokudan nu este generat numai de prezența lor fizică actuală. Boryokudan se bazează pe asociațiile pe care le crează și pe coeziunea grupurilor fiind astfel foarte greu de penetrat și neutralizat de autorități. Membrii Boryokudan sunt foarte devotați organizațiilor criminale din care fac parte fiind în stare să suporte ani grei de închisoare sau chiar moartea fără a-și trăda tovarășii de grup și activitatea.

Numeroasele lovituri date de NPA (poliția Japoneză) și presiunea publică din Japonia au determinat pe membrii Boryokudan să-și intensifice încercările de a intra în SUA ori să caute piețe noi pe spațiile țărilor est-europene.

Boryokudan își amestecă câștigurile cu investițiile japoneze legale în special în domeniul imobiliar. Identificarea surselor și circulația fondurilor în Japonia și către SUA sau alte state de interes, s-a dovedit a fi formidabil de grea pentru instituțiile abilitate ale statelor care-și verifică pe membrii Yakuza.

IOAN CRĂȚU

Boryokudan cuprinde mai mult de 2.500 de grupuri, având peste 85.000 de membri, fiind cea mai mare organizație criminală din lume.

Boryokudan are o vechime mai mare de 300 de ani, iar membrii acesteia erau decizi să păstreze tradițiile și obiceiurile Japoniei și ale samurailor, vechii luptători japonezi.

Pe timpul perioadei Oreda, consolidarea puterii a sfârșit războiul civil din Japonia și mulți, neputând să se acomodeze cu perioadele de pace, au devenit tâlhari violenți.

Economie mafiotoasă

Tâlharii s-au organizat în Bakuto și Tekiya (deținători de standuri stradale) recrutându-și majoritatea membrilor din „Buraku” sau oameni din ghetto.

Activitatea Boryokudan a suferit schimbări semnificative după cel de-al doilea război mondial când (din cauza schimbărilor sociale și economice) au început să controleze comerțul clandestin, să-și dezvolte și să-și extindă activitățile ilegale care au devenit cu timpul tot mai periculoase pentru societate, fiind sursă permanentă de insecuritate civică.

Venitul estimat al Boryokudan în anul 2002 a fost de 25 miliarde de dolari SUA, majoritatea rezultând din întreprinderi de jocuri de noroc și

din traficul de droguri în Japonia.

Investițiile de yeni în Statele Unite au lansat pe japonezi și împreună cu ei pe Boryokudan în economia globală.

Principala activitate în care Boryokudan este amestecată în SUA și în lume este spălarea banilor, infiltrarea în afaceri legale, traficul de droguri, prostituția, proxenetismul, traficul ilegal de arme.

Pe teritoriul SUA acționează patru grupuri de crimă organizată japoneză fiind de altfel și cele mai influente.

Acestea sunt:

- Yamaguchi – Gumi
- Sumiyoshi – Rengo
- Inagawa – Kai
- Toa Yuai Jigyo Kai

Pericolul prezentat de Boryokudan nu se limitează numai la coasta de vest a Statelor Unite, Hawaii, Guam și alte teritorii americane din regiunea Pacificului. Investițiile de yeni au devenit vehicul pentru Boryokudan să treacă peste granițele naționale și internaționale.

Relații cu alte grupuri

Boryokudan practică o formă unică de șantaj financiar în SUA numită Sokaiya care se adaptează perfect la structura de afaceri americană.

Călătoriile membrilor Boryokudan pe plan internațional depășesc cu mult pe cele ale al-

tor grupuri de crimă organizată. Scopul principal este descoperirea unor zone de acțiune propice, punctarea unor elemente autoritare pretabile, recrutarea ulterioară a acestora în activități criminale care să le aducă profit maxim.

Analiza situației privind armele confiscate de autoritățile japoneze de la grupurile crimei organizate Boryokudan arată că 75% dintre acestea au fost cumpărate din SUA, res-

pectiv Los Angeles, California, Florida, de unde și concluzia că pe acest segment de activitate Boryokudan au multe puncte de sprijin în aceste zone.

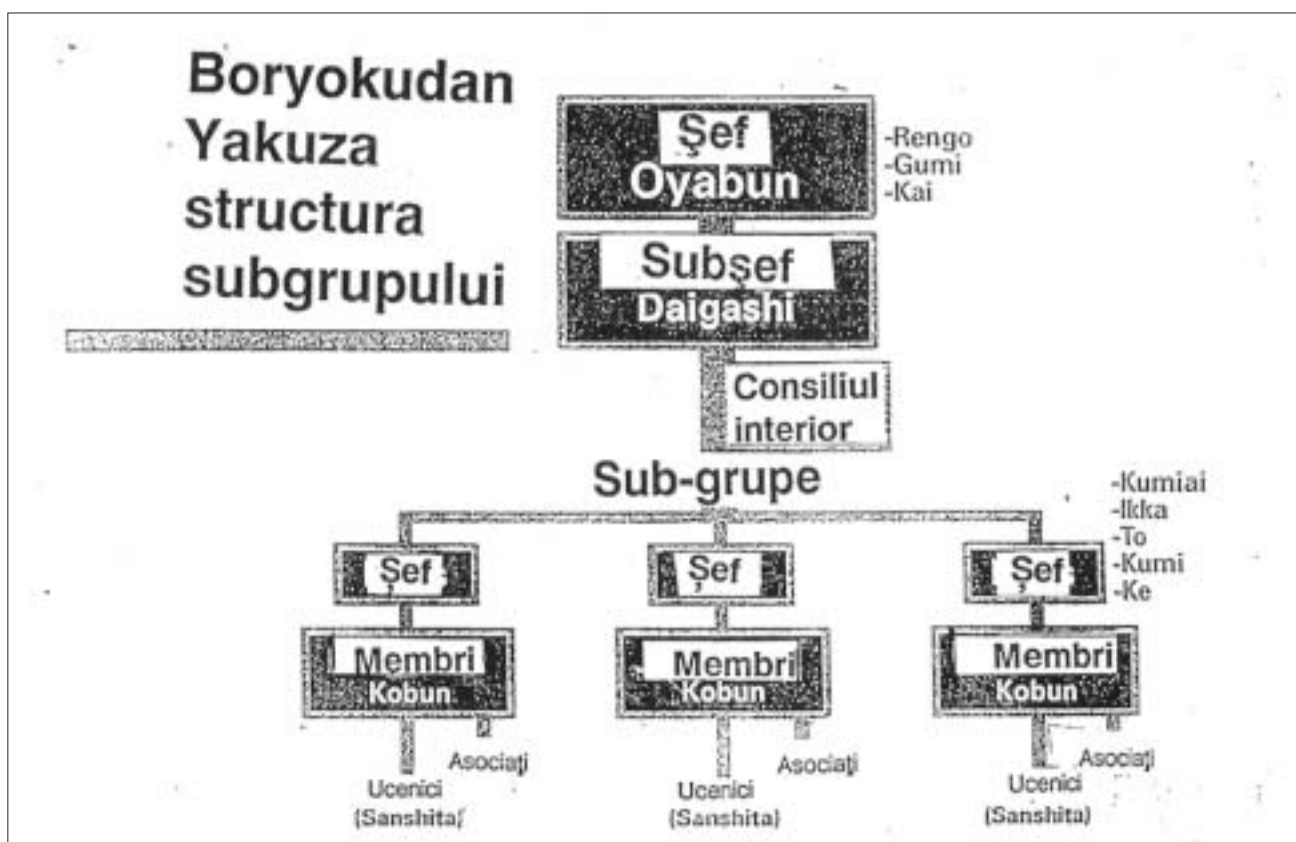
Boryokudan în activitatea criminală cooperează cu mult succes cu alte grupuri de crimă organizată printre care La Cosa Nostra, Triadele Chinezești, grupurile columbiene de crimă organizată și în ultimul timp cu mafia rusească. Există contacte tot mai dese între aceste ultime

grupuri de crimă organizată. Există un interes aparte pentru Boryokudan cu privire la Statele Europene de Est.

În aceste condiții nici România nu poate scăpa atenției grupurilor criminale Yakuza.

Zonele geografice care sunt sau se așteaptă a fi afectate de influența Boryokudan sunt:

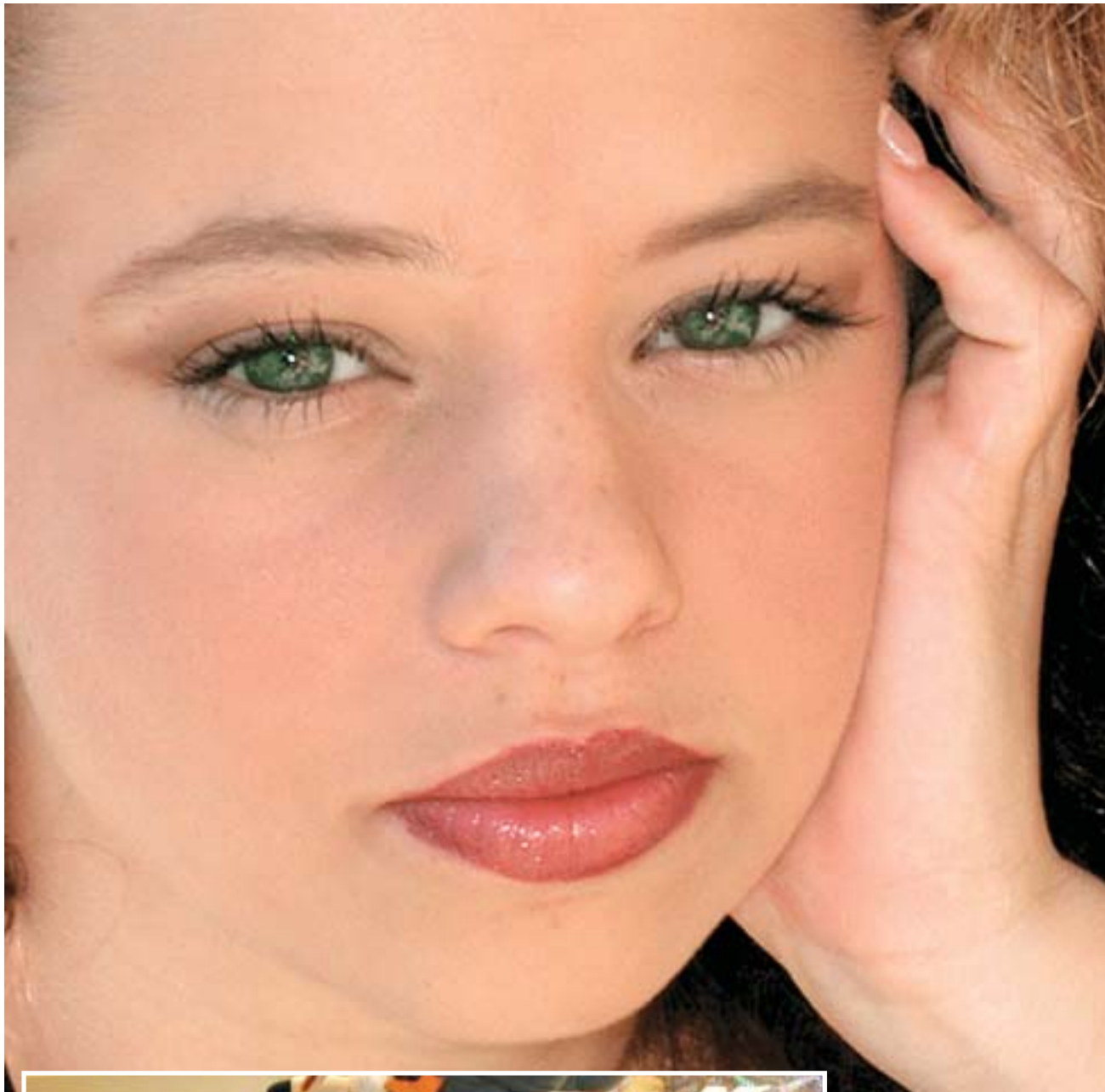
- Honolulu (Guam, CNMI)
- Los Angeles
- San Francisco
- Las Vegas

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Să nu uităm că uităm

Uit, deci pot să exist. Mă rog, uneori exist mai greu. De pildă, când fac cunoștință a zecea oară cu aceeași persoană, și, spre rușinea mea, cred că nici a unsprezecea oară n-o să reușesc să dau din cap a recunoaștere, ci mai degrabă am să arborez un zâmbet strălucitor sau doar politicos, dintr-acela folosit când faci cunoștință cu

oameni pe care, nu-i așa, crezi că nu i-ai mai văzut niciodată, deși ei insistă că da. Când fac chestii din astea, existența îmi e periclitată de privirea ucigașă a persoanei uitate. Are dreptate. Nici mie nu-mi place să mă uite cineva. Dar îmi place să uit. Și chiar dacă nu-mi place, tot n-am ce face. În afară de uitările mărunte

(gazele deschise, cheile în casă când ai yală automată, copilul când pleci în vacanță, pisica în camera unde nu există lădiță pentru nevoile de tot felul, agenda, documentele importante când ai nevoie de ele, reșoul în priză, ziua celui mai bun prieten, umbrela în diverse locuri când plouă), care pot fi enervante, îmi place

să uit. Mai bine zis, îmi place să știu că pot să uit. Și pot.

Uităm când e bine cum era când era rău și uităm când e rău că nu demult era bine.

Uităm vara cât de frig e iarna și invers.

Îi uităm fără fașoane pe cei cărora le-am spus că nu-i vom uita niciodată, în schimb ne putem aminti fără probleme figura unui necunoscut din tramvai.

Uităm cum era când eram altfel decât cum suntem acum și când eram altfel uitaserăm categoric cum fuseserăm înainte de a fi ca atunci (neclar, nu-i așa? Așa și trebuie. Uitarea e mai degrabă legată de neclar și difuz.).

Uităm să trăim alături de oameni fără de care credeam că nu putem trăi vreodată, așa că până la urmă îi uităm și pe ei.

Uităm cu țintă, cu chin sau ușor, pentru că vrem sau în ciuda voinței noastre, organizat sau total alandala, pentru că ni se întâmplă prea multe sau prea puține, pentru că ne simțim prea bine sau prea rău sau pentru că ne-am străduit prea mult să ținem minte. De pildă, până data viitoare, promit că o să uit că am vorbit despre uitare.

CE ȚINEM MINTE

Se zice că adolescența e vârsta trăirilor puternice, a emoțiilor intense, care nu se uită atât de ușor. Poate că de aceea trezește, peste ani, asemenea nostalgii. Dar ce ținem minte despre vârsta asta? Vorbim cu câțiva tineri, care au toate șansele să-și aducă aminte.

MONICA B. (34 ani, asistent universitar). Ai să râzi, dar eu nu-mi aduc aminte mare lucru. E mai mult sau mai puțin o nebuloasă. Mult mai bine țin minte copilăria, mai ales că a mea a fost la bunici, deci toate clișeele alea despre viața în natură, căldură, simplitate și alte lucruri se regăsesc în copilăria mea. În adolescență m-am mutat la oraș, au început problemele, nu prea m-am înțeles cu colegii, nu-mi plăcea nimic... La facultate de-abia mi-am revenit.

BEATRICE G. (37 ani, marketing manager). Îmi amintesc, bineînțeles, toată isteria legată de poveștile de amor, întâlnirile cu colegele mele în care stăteam cu orele și analizam câte o conversație cu un băiat, câte o ocheadă pe care credeam noi că ne-a aruncat-o un băiat frumos, care căpăta proporții uriașe... În adolescența mea, să nu uităm, relațiile între fete și băieți nu atinseseră naturalitatea asta de acum. Era mai complicat să te descurci.

IONUȚ F. (31 ani, programator). Îmi amintesc petrecerile la care mergeam, fără să mă simt de fapt în largul meu, pentru că eu întotdeauna am fost un tip mai retras. Totuși, pe atunci era foarte important să faci ceea ce face toată lumea, dar în același timp să arăți că ești și foarte original, chestii care se băteau cap în

cap. Mă străduiam să fac față și chiar reușeam să fiu cel mai zgomotos și mai glumeț din grup. Dar mi-a trecut repede. După aceea de-abia mi-am dat seama ce mi se potrivește.

DANIELA I. (27 ani, funcționar). Pentru mine a fost foarte frumos, căci mă implicam în tot felul de activități artistice. Cred că a fost singura perioadă din viața mea când am putut să-mi exprim și latura asta, mai creativă. De atunci n-am mai făcut decât să fiu pe post de persoană de încredere, bine organizată și mereu la locul meu. Dar atunci îmi permiteam să fiu mai extravagantă.

MIHAI V. (29 ani, jurist). Cel mai bine țin minte pasărea muzicală, când mă jucam și eu cu chitariștii pletoși din liceul meu. Stăteam toată ziua în curte, chiuleam, fumam, filozofam și cântam balade rock, să ne audă fetele și să ne placă. Și aveam destul succes.

MATEI B. (27 ani, masterand). Îmi amintesc că mi se părea extrem de important să le încerc pe toate, să fiu mai cu moț. Aveam nu știu câți cercei în nu știu câte zone din corpul meu. Aveam foarte multă energie și habar n-aveam la ce s-o folosesc. Nu-mi plăcea autoritatea. Refuzam cadrul formal al școlii și tot ce-mi spuneau ai mei. Mi-a trecut rapid, normal. Dar era amuzant.

